

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6345/2021
03.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у поступку расправљања заоставштине иза пок. АА, бив. из ..., одлучујући о ревизији учесника ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Милић, адвокат из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 162/2021 од 21.06.2021. године, у седници одржаној 03.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија учесника у оставинском поступку ББ из ... изјављена против решења Вишег суда у Неготину Гж 162/2021 од 21.06.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Неготину О 902/15 од 10.09.2015. године, расправљена је заоставштина иза пок. АА, бив. из ..., утврђено је да исту чини накнадно пронађена имовина коју је оставилац стекао по основу уговора о доживотном издржавању Р III ../01, овереним пред Општинским судом у Неготину дана 14.09.2001. године, а за законског наследника оглашена је супруга ВВ из ... и обавезан оглашени законски наследник да плати таксу на наслеђе у износу од 1.000,00 динара на жиро-рачун Основног суда у Неготину.

Решењем Вишег суда у Неготину Гж 162/2021 од 21.06.2021. године, одбачена је као недозвољена жалба учесника ББ из ..., изјављена против првостепеног решења.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, учесник је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. у вези члана 420. став 3. и став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) и члана 30. став 2. ЗВП, па је нашао да ревизија учесника није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, учесник ББ је отац оставиоца – пок. АА, бив. из ..., који је од законских наследника позваних на наслеђе оставио супругу ВВ и кћерке ГГ и ДД,

а његова заоставштина је расправљена решењем Општинског суда у Неготину О 1065/09 од 18.11.2009. године. Првостепеним решењем је расправљена накнадно пронађена заоставштина, коју чини имовина коју је оставилац стекао по основу уговора о доживотном издржавању Р III ../01, овереним пред Општинским судом у Неготину дана 14.09.2001. године и за законског наследника оглашена је супруга ВВ.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања другостепени суд је закључио да учесник ББ у смислу члана 9. став 1. Закона о наслеђивању не спада у круг наследника који се по закону позивају на наслеђе пок. АА, па како исти није ни тестаментални наследник, то он нема правни интерес да жалбом побија првостепено решење, због чега је применом члана 389. у вези члана 378. став 1. и 3. ЗПП одбацио његову жалбу као недозвољену.

Врховни касациони суд налази да је правилан закључак другостепеног суда да учесник ББ нема правни интерес да жалбом побија првостепено решење.

Одредбом члана 389. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену жалбу одбацити другостепени суд решењем, ако то није учинио првостепени суд, без одлагања (члан 378), док је одредбом члана 378. став 3. истог закона прописано да је жалба недозвољена ако је жалбу изјавило лице које није овлашћено за изјављивање жалбе, ако је жалбу изјавило лице које се одрекло или је повукло жалбу или ако лице које је изјавило жалбу нема правни интерес за изјављивање жалбе.

Сагласно наведеном, постојање правног интереса за изјављивање жалбе, у сваком случају, па и у конкретном случају претпостављен је постојању могућности да се по изјављеном правном леку донесе повољнија одлука за жалиоца, овде учесника, од првостепене одлуке против које је изјављена жалба. У конкретном случају, утврђено је да је сада пок. АА оставио законске наследнике и то: супругу ВВ и кћерке ГГ и ДД, као и да је првостепеним решењем за законског наследника на накнадно пронађеној имовини (ближе наведеној у изреци првостепеног решења) оглашена његова супруга ВВ. Имајући у виду наведено, учесник ББ не улази у круг законских наследника позваних на наслеђе у смислу одредбе члана 9. став 1. ЗОН, како то правилно закључује другостепени суд. Наиме, моментом смрти оставиоца, у смислу одредбе члана 212. Закона о наслеђивању, заоставштина прелази по сили закона на оставчеве наследнике, па то решење донето у поступку расправљања заоставштине има деклараторни, а не конститутиван карактер. Зато правноснажно решење о наслеђивању не спречава наследнике да у парничном поступку утврђују обим и састав заоставштине, али ни учеснике оставинског поступка на остваривање неког свог својинског права на некој ствари која је предмет заоставштине. Имајући у виду наведено, учесник нема правни интерес за подношење жалбе против првостепене одлуке којим је расправљена накнадно пронађена имовина оставиоца, будући да за њега не би била донета повољнија одлука у овом поступку. Стога је другостепени суд правилно одлучио када је жалбу учесника одбацио као недозвољену због недостатка правног интереса.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија

Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић